

Sygn. akt

III AUa 431/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **10 listopada 2016 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak (spr.)
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSA Roman Skrzypek
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **10 listopada 2016 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **E. N. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **3 marca 2016 r.** sygn. akt **III U 52/16**

I. **oddala apelację,**

II. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy E. N. (1) kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy E. N. (1) prawa do emerytury , bowiem nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy

w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wnioskodawca E. N. (1) złożył odwołanie od powyższej decyzji zaskarżając ją w części dotyczącej wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach .

Wskazał, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał zatrudnienia w (...)” w S.(...)w A.w okresie od 30 maja 1978 r. do 31 października 1991 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze powyżej 3,5 tony, od 24 kwietnia 1974 r. do 25 kwietnia 1978 r. był zatrudniony

w (...)K.na stanowisku kierowcy autobusu, a od 10 czerwca 1992 r. do 31 grudnia 1998 r. wykonywał czynności kierowcy samochodu ciężarowego W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Na rozprawie w dniu 9 lutego 2016 r. wnioskodawca E. N. (1) reprezentowany przez pełnomocnika adwokata sprecyzował swoje żądanie w ten sposób, że domaga się uznania, że w okresie od 25 października 1973 r. do 25 kwietnia 1978 r. odbył zasadniczą służbę wojskową, podczas której pełnił służbę na stanowisku kierowcy autobusu oraz, że w okresie od 16 maja 1978 r. do 29 maja 1978 r. był zatrudniony w (...)J. SA i wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Organ rentowy nie zmienił stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy w Przemyślu wyrokiem z dnia 3 marca 2016 roku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał E. N. (1) emeryturę od 6 grudnia 2015 roku oraz ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca E. N. (1), urodzony dnia (...), z zawodu kierowca – mechanik.

W dniu 19 listopad 2015 r. złożył wniosek o emeryturę, zaznaczając w nim jednocześnie, iż jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i wnosi o przekazanie zgromadzonych tam środków, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Organ rentowy bezspornie ustalił , iż na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca udowodnił 22 dni okresów nieskładkowych, 25 lat i 28 dni okresów składkowych, tj. łącznie 25 lat, 1 miesiąc i 20 dni. Nie wykazał jednakże, iż posiada wymagany 15 – letni staż w szczególnych warunkach, w związku z tym zaskarżoną decyzją odmówiono mu przyznania prawa do emerytury.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów Sąd I instancji ustalił , że wnioskodawca w okresie od 25 października 1973 r. do 25 kwietnia 1978 r. odbył długoterminową zasadniczą służbę wojskową, podczas której pełnił stanowisko kierowcy autobusu. Następnie był zatrudniony w (...)J. w okresie od 16 maja 1978 r do 29 maja 1978 r. na stanowisku kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15. Powyższe czynności wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy .

Okres odbywania długoterminowej służby wojskowej przez wnioskodawcę Sąd ustalił na podstawie przedłożonego do akt sprawy zaświadczenia sporządzonego przez Wojskową Komisję Uzuppełnień.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków K. Ż. na okoliczność zatrudnienia wnioskodawcy w (...), a także zeznania świadków W. K. i S. P. na okoliczność zatrudnienia wnioskodawcy w (...)M.(...)A. (później (...)) w D.(...)w S. Oddział w A., a następnie (...)” S.(...)A.). Przesłuchani w sprawie świadkowie, z uwagi na to, iż byli współpracownikami E. N. (1) mieli bezpośrednie wiadomości o tym, w jakim charakterze pracował wnioskodawca i co należało do jego obowiązków.

Zakres wykonywanych czynności przez wnioskodawcę we wskazanym powyżej okresie w pełni odpowiadał pracom w szczególnych warunkach wymienionym w wykazie A, w dziale VIII (w transporcie i łączności) w pozycji

2 – prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 Nr 8, poz. 43 ze zm.) .

Zajmowane przez wnioskodawcę stanowiska wymienione zostały również w wykazie A, dział VIII, poz. 2 - prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów, w punkcie 1 - kierowca autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15 i w punkcie 5 - kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, stanowiącym załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji z dnia 29 czerwca 1983 r. w sprawie prac w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu komunikacji, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej.

Z poczynionych ostatecznie przez Sąd Okręgowy w Przemyślu ustaleń wynika, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał łącznie ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a tym samym spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury – zgodnie z art. 184

i art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz § 4 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) .

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Przemyślu orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., art. 99 k.p.c. i 108 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800) .

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją Oddział ZUS w R. w której zarzucił :

- naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie , w szczególności art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17.12.1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. , poz. 748 ze zm.) , w związku z § 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz. 43 ze zm.).

Podnosząc w/w zarzuty wnosił o zmianę wyroku w całości lub o uchylenie i przekazanie go do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji .

W uzasadnieniu apelacji podniesiono :

„Okresy zasadniczej służby wojskowej podlegają uwzględnieniu przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach , o ile wnioskodawca po zakończeniu okresu zasadniczej służby wojskowej został zatrudniony w tych samych warunkach przez pracodawcę u którego był zatrudniony w chwili powołania do służby .

Oznacza to , że jedynie pracownik zatrudniony w szczególnych warunkach , który został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej i po zakończeniu czynnej służby wojskowej powraca do tego zatrudnienia w przepisana nym terminie , zachowuje status pracownika zatrudnionego w szczególnych warunkach w rozumieniu § 2 ust 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w okresie pełnienia tej służby.

Zasada ta nie obowiązuje w przypadku gdy okres służby wojskowej nie przypadła w okresie zatrudnienia”.

Wnioskodawca E. N. (1) , reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika , wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego.

Rozpoznając sprawę Sąd Apelacyjny rozważył co następuje :

Na obecnym etapie postępowania spór koncentruje się na kwestii zaliczenia wnioskodawcy E. N., do okresu pracy w warunkach szczególnych , okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej .

E. N. (1)zakończył odbywanie służby wojskowej w dniu 25 kwietnia 1978 r., a następnie począwszy od dnia 16 maja 1978 r., podjął zatrudnienie w warunkach szczególnych, bowiem otrzymał stanowisko kierowcy autobusu o liczbie miejsc siedzących powyżej 15 w (...)J.

Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2015 r., uznał , że czas zasadniczej służby wojskowej może być zaliczony do okresu pracy wymaganego do nabycia emerytury w wieku niższym także wówczas, gdy żołnierz przed powołaniem do zasadniczej służby wojskowej nie był zatrudniony, ale po jej zakończeniu w ciągu 30 dni podjął zatrudnienie i pracował w szczególnych warunkach pracy (sygn. akt III AUa 648/14, Legalis).

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie , w składzie rozpoznającym tę sprawę , pogląd ten podziela i przyjmuje za własny .

Podobnie wypowiedział się już tutaj Sąd w uzasadnieniu wyroku z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt : III AUa 1004/14 , stwierdzając : uznać należało , iż prawo do zakwalifikowania odbytej służby wojskowej do okresu pracy

w szczególnych warunkach wymaganego do wcześniejszej emerytury przysługuje tym ubezpieczonym , którzy niezależnie nawet od tego czy przed powołaniem do służby pozostawali w zatrudnieniu świadcząc pracę w warunkach szczególnych , w ciągu 30 dni od zakończenia służby podjęli pracę w takim charakterze (tak też w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2014 r. I UK 442/13 LEX nr 1491097) .

Podkreślić jednak trzeba , iż zaliczenie służby wojskowej do okresu pracy w warunkach szczególnych , uprawniającego do emerytury w wieku obniżonym , jest możliwe li tylko wówczas gdy pracownik podjął pracę w ciągu 30 dni od zwolnienia z zasadniczej służby wojskowej .

Powyższy warunek został spełniony przez wnioskodawcę , który w dniu 25 kwietnia 1978 r. zakończył odbywanie zasadniczej służby wojskowej , a w dniu 15 maja 1978 r. podjął pracę w warunkach szczególnych na stanowisku kierowcy autobusu w (...) J. .

Z tych względów - rozpoznając sprawę w granicach zaskarżenia oraz w związku z niekwestionowaniem przez pozwanego pozostałych ustaleń faktyczno – prawnych stanowiących o przyznaniu emerytury – na podstawie art. 385 kpc oddalono apelację jako niezasadną .

O zwrocie kosztów zastępstwa adwokackiego orzeczono zgodnie z art. 98 kpc oraz w § 10 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U.2015. 1800) .